

ARTIKEL 19⁷⁶⁾*Beskyttelse i tilfælde af udsendelse, udvisning og udlevering*

1. Kollektiv udvisning er forbudt.

2. Ingen må udsendes, udvises eller udleveres til en stat, hvor der er en alvorlig risiko for at blive idømt dødsstraf eller udsat for tortur eller anden umenneskelig eller nedværdigende straf eller behandling.

Forklaring

Denne artikels stk. 1 har for så vidt angår kollektive udvisninger samme betydning og omfang som artikel 4 i tillægsprotokol nr. 4 til EMK. Stykket skal sikre, at enhver afgørelse behandles specifikt, og at man ikke med én enkelt foranstaltning kan træffe afgørelse om at udvise samtlige personer, der har statsborgerskab i en bestemt stat (jf. også artikel 13 i konventionen om borgerlige og politiske rettigheder).

Stk. 2 inkorporerer Den Europæiske Menneskerettighedsdomstols relevante retspraksis vedrørende artikel 3 i EMK (se dom af 17. december 1996, Ahmed mod Østrig, Sml. 1996, s. VI-2206, og dom af 7. juli 1989, Soering).

AFSNIT III

LIGESTILLING

ARTIKEL 20⁷⁷⁾*Lighed for loven*

Alle mennesker er lige for loven.

Forklaring

Denne artikel svarer til det generelle retsprincip, der er optaget i alle europæiske forfatninger, og som Domstolen har anerkendt som et grundlæggende princip i fællesskabsretten (dom af 13. november 1984, sag 283/83, Racke, Sml. 1984, s. 3791, dom af 17. april 1997, C-15/95, EARL, Sml. 1997, s. I-1961, og dom af 13. april 2000, sag 292/97, Karlsson, Sml. 2000, s. 2737).

ARTIKEL 21⁷⁸⁾*Ikke-forskelsbehandling*

1. Enhver forskelsbehandling på grund af køn, race, farve, etnisk eller social oprindelse, genetiske anlæg, sprog, religion eller tro, politiske eller andre anskuelser, tilhørsforhold til et nationalt mindretal, formueforhold, fødsel, handicap, alder, seksuel orientering eller ethvert andet forhold er forbudt.

2. Inden for forfatningens anvendelsesområde og med forbehold af dens særlige bestemmelser er enhver forskelsbehandling på grund af nationalitet forbudt.

Forklaring

Stk. 1 bygger på artikel 13 i EF-traktaten, nu erstattet af forfatningens artikel III-124, artikel 14 i EMK samt artikel 11 i konventionen om menneskerettigheder og biomedicin for så vidt angår arvemassen. I det omfang det falder sammen med artikel 14 i EMK, anvendes det i overensstemmelse hermed.

Der er ikke nogen modstrid eller uforenelighed mellem stk. 1 og forfatningens artikel III-124, der har et andet anvendelsesområde og formål: artikel III-124 tildeler Unionen beføjelser til at vedtage retsakter, herunder harmonisering af medlemsstaternes love og bestemmelser, og til at bekæmpe visse former for forskelsbehandling, der er angivet udtømmende i denne artikel. Sådant lovgivning kan omfatte de nationale myndigheders indsats (samt forbindelserne mellem privatpersoner), der ligger inden for EU's beføjelser. Til gengæld indeholder artikel 21⁷⁹⁾, stk. 1, ikke hjemmel til at vedtage love mod forskelsbehandling udøvet af medlemsstaterne eller privatpersoner på disse områder, og det indfører heller ikke et omfattende forbud mod forskelsbehandling på disse vidtrækkende områder. I stedet behandler det kun forskelsbehandling fra Unionens institutioners og organers side, når de selv udøver beføjelser, de har fået tildelt i henhold til andre artikler i forfatningens del I og III, og af medlemsstaterne, når de gennemfører EU-ret. Stk. 1 ændrer således ikke omfanget af de beføjelser, der tildeles i henhold til artikel III-124 eller fortolkningen af denne.

⁷⁶⁾ Artikel II-79 i forfatningen.

⁷⁷⁾ Artikel II-80 i forfatningen.

⁷⁸⁾ Artikel II-81 i forfatningen.

⁷⁹⁾ Artikel II-81 i forfatningen.